

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. spalio 22 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – PVM – Direktyva 2006/112/EB – 168 straipsnis – Teisės atskaita – Pirkimo pridėtinės vertės mokesčio, sumokėto sąsigyjant arba pasigaminant ilgalaikę turtą, atskaita – Rekreatinis takas, tiesiogiai skirtas neatlygintinai naudoti visuomenei – Rekreatinio tako naudojimas kaip priemonės apmokestinamiesiems sandoriams vykdyti“

Byloje C-126/14

dėl Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. vasario 18 d. nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2014 m. kovo 17 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

UAB „Sveda“

prieš

Valstybinis mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos,

dalyvaujant

Klaipėdos apskrities valstybinei mokesčių inspekcijai,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro penktosios kolegijos pirmininko pareigas einantis ketvirtosios kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai D. Šváby, A. Rosas, E. Juhász ir C. Vajda (pranešėjas),

generalinį advokatą J. Kokott,

posėdžio sekretorius M. Aleksejev, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir vykus 2015 m. vasario 4 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- Lietuvos vyriausybės, atstovaujamos D. Kriaušėno, R. Dzikovičiaus ir D. Stepanienės,
- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos S. Brighthouse, J. Kraehling ir M. Holt, padedamą baristerio O. Thomas,
- Europos Komisijos, atstovaujamos L. Lozano Palacios ir A. Steiblytės,

susipažinęs su 2015 m. balandžio 22 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada, priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos

direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1, toliau – PVM direktyva) 168 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant UAB „Sveda“ (toliau – *Sveda*) ir Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos ginčą dėl sprendimo neleisti taikyti pirkimo pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM), kurį *Sveda* sumokėjo rengdama Baltų mitologijos rekreacinį ir pažintinį taką (toliau – rekreacinis takas), atskaitos.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 PVM direktyvos 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Apmokestinamasis asmuo“ – asmuo, kuris savarankiškai bet kurioje vietoje vykdo ekonominę veiklą, neatsižvelgiant į tos veiklos tikslą ar rezultatą.

„Ekonominė veikla“ – gamintojų, prekybininkų ar paslaugas teikiančių asmenų veikla, įskaitant kasybą bei žemės ūkio veiklą ir laisvąją profesijų veiklą. Visų pirma ekonomine veikla laikomas materialiojo ar nematerialiojo turto naudojimas siekiant gauti nuolatinių pajamų.“

4 Šios direktyvos 63 straipsnyje numatyta:

„Apmokestinimo momentas vyksta ir prievolė apskaituoti PVM atsiranda atlikus prekių tiekimą ar paslaugų teikimą [prekių tiekimo ar paslaugų teikimo momentu].“

5 Minėtos direktyvos 167 straipsnis išdėstyta taip:

„Teisė į atskaitą atsiranda, atsiradus prievolei apskaituoti atskaitytiną PVM.“

6 Tos pačios direktyvos 168 straipsnyje nustatyta:

„Jeigu prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, apmokestinamasis asmuo turi turėti valstybėje narėje, kurioje jis vykdo šiuos sandorius, teisę iš PVM, kurį sumokėti jam tenka prievolė, atskaityti:

a) mokėtiną ar sumokėtą PVM toje valstybėje narėje už prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, kurį jam atliko ar turi atlikti kitas apmokestinamasis asmuo;

<...>“

Lietuvos teisė

7 2002 m. kovo 5 d. Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 58 straipsnio 1 dalies 1 punktas išdėstyta taip:

„PVM mokėtojas turi teisę traukti iš PVM atskaitą pirkimo ir (arba) importo PVM už įsigytas ir (arba) importuotas prekes ir (arba) paslaugas, jeigu šios prekės ir (arba) paslaugos skirtos naudoti tokiai šio PVM mokėtojo veiklai:

1) PVM apmokestinamam prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui.“

Pagrindinis byla ir prejudicinis klausimas

8 *Sveda* yra pelno siekiantis juridinis asmuo, kuris veršiasi apgyvendinimo, maitinimo ir

g?rim? tiekimo veikla, pos?dži? ir verslo rengini? organizavimu, pramog? organizavimu, inžinerijos veikla ir teikia su ja susijusias konsultacijas.

9 2012 m. kovo 2 d. *Sveda* sudar? subsidijavimo sutart? su Nacionaline mok?jimo agent?ra prie Žem?s ?kio ministerijos. Pagal šią sutart? *Sveda* ?sipareigojo ?gyvendinti projekt? „Balt? mitologijos rekreacinis ir pažintinis takas“ ir suteikti visuomenei galimyb? neatlygintinai naudotis šiuo taku. Ši agent?ra ?sipareigojo padengti dal?, iki 90 %, šio projekto ?gyvendinimo išlaid?, likusias šio tako ?rengimo išlaidas tur?jo padengti *Sveda*.

10 *Sveda* atskait? PVM už tam tikro ilgalaikio turto ?sigijim? ar pasigaminim? ?rengiant nagrin?jam? rekreacin? tak? ir pateik? PVM deklaracij? už 2012 m. birželio mėn., kurioje nurod?, kad pirkimo mokestis yra atskaitytinas. Klaip?dos apskrities valstybin? mokes?i? inspekcija gavo *Sveda* prašym? gr?žinti atitinkamo PVM sumas, bet nusprend?, kad gr?žinimas nėra pagr?stas, nes nebuvo nustatyta, jog ?sigytos prek?s ir paslaugos buvo skirtos PVM apmokestinamai veiklai. Tuo remdamasi 2012 m. rugpj?io 24 d. Klaip?dos apskrities valstybin? mokes?i? inspekcija neleido atskaityti šio sum?.

11 *Sveda* pateik? Vilniaus apygardos administraciniam teismui skund? dėl sprendimo, kuriuo atsisakoma leisti atskaityti pirkimo mokest?, panaikinimo. Šis skundas buvo atmestas kaip nepagr?stas.

12 *Sveda* pateik? apeliacin? skund? Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui.

13 Nors, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nuomone, *Sveda* patyr? atitinkam? investicini? išlaid? ketindama ateityje vykdyti ekonomin? veiklą, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas vis dėlto abejoja dėl galimyb?s atskaityti sumok?t? pirkimo PVM. Šiuo klausimu jis svarsto, ar egzistuoja tiesioginis ir nedelsiant atsirandantis ryšys tarp išlaid?, susijusi? su atliktais darbais ir *Sveda* numatyta ekonomine veikla, nes rekreacinis takas tiesiogiai skirtas neatlygintinai naudotis visuomenei.

14 Šiomis aplinkyb?mis Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas nutar? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui š? prejudicin? klausim?:

„Ar PVM direktyvos 168 straipsnis gali būti aiškinamas kaip suteikiantis apmokestinamajam asmeniui teis? atskaityti pirkimo PVM, sumok?t? pasigaminant (?sigyjant) verslui skirt? ilgalaik? turt?, koks yra nagrin?jamoje byloje, kuris yra tiesiogiai skirtas neatlygintinai naudotis visuomen?s nariams, bet gali būti pripažintas priemone pritraukti lankytojus atvykti ? viet?, kurioje apmokestinamasis asmuo, vykdydamas savo ekonomin? veiklą, planuoja tiekti prekes ir (ar) teikti paslaugas?“

Dėl prejudicinio klausimo

15 Savo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s klausia, ar PVM direktyvos 168 straipsn? reikia aiškinti taip, kad tokiomis kaip pagrindin?s bylos aplinkyb?mis jis suteikia apmokestinamajam asmeniui teis? atskaityti pirkimo PVM, sumok?t? ?sigyjant ar pasigaminant numatomai ekonominei veiklai, susijusiai su kaimo ir rekreaciniu turizmu, skirt? ilgalaik? turt?, kuris, viena vertus, yra tiesiogiai skirtas neatlygintinai naudotis visuomenei ir, kita vertus, gali būti priemon? apmokestinamiems sandoriams vykdyti.

16 Siekiant atsakyti ? š? klausim? pirmiausia reikia priminti, kad Direktyvos 2006/112 168 straipsnio a punkte nustatyta teis? ? atskait? yra PVM sistemos dalis ir iš esm?s negali būti ribojama. Ji nedelsiant taikoma visiems mokes?iams, sumok?tiems sudarant pirkimo sandorius (šiuo klausimu žr. Sprendimo *SKF*, C?29/08, EU:C:2009:665, 55 punkt? ir jame nurodyt? teismo

praktik?).

17 Iš tiesų atskaitos sistema siekiama visiškai atleisti apmokestinamąjį asmenį nuo bet kokios vykdančios ekonominę veiklą mokėtiną ar sumokėto PVM naštos. Todėl bendra PVM sistema užtikrina bet kokios ekonominės veiklos apmokestinimo neutralumą, neatsižvelgiant į jos tikslą ar rezultatą, su sąlyga, kad pati ši veikla iš principo būtų apmokestinama PVM (žr., be kita ko, Sprendimo *Eon Aset Menidjunt*, C-118/11, EU:C:2012:97, 43 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

18 Remiantis PVM direktyvos 168 straipsniu, jeigu apmokestinamasis asmuo įsigydamas turtą veikia būtent kaip apmokestinamasis asmuo ir naudoja turtą savo apmokestinamiesiems sandoriams, jis turi teisę atskaityti už šį turtą mokėtiną ar sumokėtą PVM (žr., be kita ko, Sprendimo *Klub*, C-153/11, EU:C:2012:163, 36 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

19 Pirma, dėl klausimo, ar *Sveda* veikė kaip apmokestinamasis asmuo rengdama rekreacinę taką, t. y. ekonominės veiklos tikslais, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 9 straipsnio 1 dalies antrą pastraipį, primintina, kad asmuo, kuris įsigyja prekių ir paslaugų ekonominei veiklai, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, tai atlieka kaip apmokestinamasis asmuo, net jei prekės ir paslaugos iškart nėra naudojamos šiai ekonominei veiklai (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Lennartz*, C-97/90, EU:C:1991:315, 14 punktą).

20 Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad asmuo, patiriantis investicinių išlaidų, ketindamas vykdyti ekonominę veiklą, kai tai patvirtina objektyvūs duomenys, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 9 straipsnio 1 dalį, turi būti laikomas apmokestinamuoju asmeniu. Todėl, veikdamas kaip apmokestinamasis asmuo, jis pagal šios direktyvos 167 ir paskesnius straipsnius turi teisę nedelsdamas atskaityti PVM, mokėtiną ar sumokėtą už investicines išlaidas, skirtas sandoriams, kuriuos jis ketina sudaryti ir kurie suteikia teisę į atskaitą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Gran Via Moinești*, C-257/11, EU:C:2012:759, 27 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Pagal PVM direktyvos 63 ir 167 straipsnius ši teisė į atskaitą atsiranda tada, kai atsiranda prievolė mokėti mokestį, t. y. kai atliekamas prekių tiekimas (Sprendimo *Klub* C-153/11, EU:C:2012:163, 36 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

21 Klausimas, ar apmokestinamasis asmuo įsigijo turtą veikdamas būtent kaip apmokestinamasis asmuo, yra fakto klausimas, kuris turi būti vertinamas atsižvelgiant į visas konkrečios atvejo aplinkybes, įskaitant atitinkamo turto pobūdį ir laikotarpį tarp jo įsigijimo ir naudojimo šio apmokestinamojo asmens ekonominei veiklai (šiuo klausimu žr., be kita ko, Sprendimo *Klub*, C-153/11, EU:C:2012:163, 40 ir 41 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką). Tai turi būti vertinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

22 Šiuo atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas išlaidas, susijusias su pagrindinėje byloje nagrinėjamu ilgalaikiu turtu, apibūdino kaip galiausiai skirtas *Sveda* numatytaai ekonominei veiklai vykdyti. Remiantis šio teismo išvadomis, pagrįstomis objektyviais jam pateiktos bylos medžiagos duomenimis, nagrinėjamas rekreacinis takas gali būti laikomas priemone pritraukti lankytojus, siekiant jiems tiekti prekes ir teikti paslaugas, parduodant suvenyrus, maisto ir gėrimus, suteikiant galimybę už atlygą naudotis pramogomis ir maudynėmis.

23 Taigi, atrodo, kad iš šio išvados matyti, jog *Sveda* įsigijo ar pasigamino atitinkamą ilgalaikį turtą, ketindama, kaip patvirtina objektyvūs duomenys, vykdyti ekonominę veiklą, ir todėl ji veikė kaip apmokestinamasis asmuo, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 9 straipsnio 1 dalį.

24 Jokio pagrindo suabejoti šia išvada nesuteikia Lietuvos vyriausybės nurodyta aplinkybė, pagal kurią šis ilgalaikis turtas pagal atitinkamą subsidijavimo sutartį turi būti suteiktas neatlygintinai naudotis visuomenei penkerius metus nuo jo įsigijimo dėl to per šį laikotarpį jis

negal?s b?ti naudojamas *Sveda* ekonominei veiklai.

25 Iš ties?, aplinkyb?, kad subsidijavimo sutartis neleidžia pagrindin?je byloje nagrin?jamo rekreacinio tako per š? laikotarp? suteikti naudotis už atlyg?, nekludo *Sveda* vykdyti šio sprendimo 22 punkte nurodytos ekonomin?s veiklos. Konkre?iai kalbant, prašym? priimti prejudicin? sprendim? patekusio teismo teigimu, gali b?ti laikoma, kad šis rekreacinis takas skirtas tam, kad b?t? pritraukti lankytojai ir jie b?t? skatinami pirkti *Sveda* si?lomas PVM apmokestinamas prekes ir paslaugas. Be to, kaip matyti iš nutarties d?l prašymo priimti prejudicin? sprendim?, *Sveda*, pelno siekian?io juridinio asmens, patirtos investicin?s išlaidos ?rengiant rekreacin? tak? bent jau iš dalies dengiamos iš pajam?, gaut? iš vykdant numatyt? ekonomin? veikl? atliekamo preki? tiekimo ir paslaug? teikimo.

26 Antra, kalbant apie klausim?, ar pagrindin?je byloje nagrin?jam? ilgalaik? turt? *Sveda* naudoja savo apmokestinam?j? sandori? tikslais pagal PVM direktyvos 168 straipsn?, iš prašym? priimti prejudicin? sprendim? patekusio teismo išvad? matyti, kad šio ilgalaikio turto ?sigijimas ar pagaminimas yra tiesiogiai skirtas neatlygintinai naudoti visuomenei, bet tuo pat metu atitinka apmokestinamojo asmens tiksl? v?liau vykdyti apmokestinamuosius sandorius.

27 Pagal nusistov?jusi? teismo praktik? iš esm?s tiesioginio ir nedelsiant atsirandan?io ryšio egzistavimas tarp konkretaus pirkimo sandorio ir vieno arba keli? pardavimo sandori?, suteikian?i? teis? ? atskait?, yra b?tinas, kad b?t? pripažinta apmokestinamojo asmens teis? ? pirkimo PVM atskait? ir nustatyta tokios teis?s apimtis. Teis? atskaityti preki? ar paslaug? pirkimo PVM atsiranda su s?lyga, kad j? ?sigijimo išlaidos buvo ?trauktos ? apmokestinam?j? pardavimo sandori?, kurie suteikia teis? ? atskait?, kain? (žr., be kita ko, Sprendimo *SKF*, C?29/08, EU:C:2009:665, 57 punkt?).

28 Ta?iau, kaip teigia generalin? advokat? išvados 33 ir 34 punktuose, Teisingumo Teismas pripažino, kad teis? ? PVM atskait? taip pat suteikiama apmokestinamajam asmeniui, net jei n?ra tiesioginio ir nedelsiant atsirandan?io ryšio tarp konkretaus pirkimo sandorio ir vieno ar keli? pardavimo sandori?, suteikian?i? teis? ? atskait?, jei atitinkamos išlaidos sudaro dal? jo bendr?j? išlaid? ir b?damos tokios yra sudedamoji jo tiekiam? preki? ar teikiam? paslaug? kainos dalis. Tod?l iš ties? tokios išlaidos turi tiesiogin? ir nedelsiant atsirandant? ryš? su apmokestinamojo asmens ekonomine veikla (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Investrand*, C?435/05, EU:C:2007:87, 24 punkt? ir Sprendimo *SKF*, C?29/08, EU:C:2009:665, 58 punkt?).

29 Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad, kalbant apie tiesioginio ryšio kriterijaus taikym?, mokes?i? administratoriai ir nacionaliniai teismai turi taikyti tiesioginio ir nedelsiant atsirandan?io ryšio kriterij? atsižvelgdami ? visas nagrin?jam? sandori? vykdymo aplinkybes ir atsižvelgdami tik ? tuos sandorius, kurie objektyviai susij? su apmokestinamojo asmens apmokestinam?ja veikla. Tokio ryšio egzistavimas turi b?ti vertinamas atsižvelgiant ? nagrin?jamo sandorio objektyv? turin? (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Becker*, C?104/12, EU:C:2013:99, 22, 23 ir 33 punktus ir juose nurodyt? teismo praktik?).

30 Iš prašym? priimti prejudicin? sprendim? patekusio teismo išvad? matyti, kad pagrindin?je byloje vykdant pagrindin?je byloje nagrin?jamo rekreacinio tako ?rengimo darbus *Sveda* patirtos išlaidos iš dalies turi b?ti ?trauktos ? vykdant jos numatyt? ekonomin? veikl? tiekt? preki? ar teikt? paslaug? kain?.

31 Vis d?lto prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas abejoja d?l tiesioginio ir nedelsiant atsirandan?io ryšio tarp pirkimo sandori? ir visos *Sveda* numatytos ekonomin?s veiklos egzistavimo, nes nagrin?jamas ilgalaikis turtas yra tiesiogiai skirtas neatlygintinai naudotis visuomenei.

32 Šiuo klausimu iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad kai apmokestinamojo asmens įsigytos prekės ar paslaugos naudojamos neapmokestinamiems ar PVM taikymo sritį nepatenkantiems sandoriams, dėl to jam negali atsirasti nei prievolė mokėti pardavimo mokestį, nei teisė į pirkimo mokesčio atskaitą (Sprendimo *Eon Aset Menidjmont*, C-118/11, EU:C:2012:97, 44 punktą ir jame nurodyta teismo praktika). Iš tiesų šiais dviem atvejais tiesioginis ir nedelsiant atsirandantis ryšys tarp pirkimo išlaidų ir vėliau apmokestinamojo asmens vykdytos ekonominės veiklos yra nutrauktas.

33 Tačiau, pirma, iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą visiškai neišplaukia, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamo rekreacinio tako suteikimas visuomenei naudotis susijęs su koku nors PVM direktyvoje numatytu neapmokestinimo atveju. Antra, rengiant toką Sveda patirtos išlaidos, kaip matyti iš šio sprendimo 23 punkto, gali būti priskirtos prie numatytos apmokestinamojo asmens veiklos, t. y. jos nesusijusios su veikla, nepatenkančia į PVM taikymo sritį.

34 Todėl, tokiais kaip pagrindinės bylos aplinkybėmis, neatlygintinas ilgalaikio turto naudojimas nedelsiant nesukelia abejonių dėl tiesioginio ir nedelsiant atsirandantio ryšio tarp pirkimo sandorį ir pardavimo sandorį, suteikiančio teisę į atskaitą, arba visos apmokestinamojo asmens ekonominės veiklos, todėl šis naudojimas neturi jokios įtakos teisės į PVM atskaitą egzistavimui.

35 Taigi, galima laikyti, kad egzistuoja tiesioginis ir nedelsiant atsirandantis ryšys tarp Sveda patirtų išlaidų ir visos jos numatomos ekonominės veiklos, tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

36 Be to, atskaitos tikslinimo laikotarpiai savaime neturi jokios įtakos teisės į PVM atskaitą atsiradimui (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Lennartz*, C-97/90, EU:C:1991:315, 8 ir 20 punktus), nes pagal šio sprendimo 20 punkte nurodytą teismo praktiką ši teisė lemia tik suinteresuotojo asmens statusas atitinkamo turto įsigijimo momentu. Tačiau tai neturi įtakos pirkimo mokesčio sumokėjimui, kurį turėtų atlikti apmokestinamasis asmuo, jei vėliau paaiškėtų, kad įsigytas ar pagamintas turtas nebuvo naudojamas šio asmens ekonominės veiklos tikslais.

37 Atsižvelgiant į visus svarstymus, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: PVM direktyvos 168 straipsnį reikia aiškinti taip, kad tokiais kaip pagrindinės bylos aplinkybėmis jis suteikia apmokestinamajam asmeniui teisę atskaityti pirkimo PVM, sumokėtą įsigyjant ar pasigaminant numatomi ekonominei veiklai, susijusiai su kaimo ir rekreaciniu turizmu, skirtą ilgalaikį turtą, kuris, viena vertus, yra tiesiogiai skirtas neatlygintinai naudotis visuomenei ir, kita vertus, gali būti priemonė apmokestinamiems sandoriams vykdyti, jei nustatytas tiesioginis ir nedelsiant atsirandantis ryšys tarp pirkimo sandorį išlaidų ir vieno ar kelių pardavimo sandorį, suteikiančio teisę į atskaitą, išlaidų arba visos apmokestinamojo asmens ekonominės veiklos išlaidų, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas remdamasis objektyviais duomenimis.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

38 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 168 straipsnį reikia aiškinti taip, kad tokiais kaip pagrindinės bylos

aplinkybomis jis suteikia apmokestinamajam asmeniui teisę atskaityti pirkimo pridėtinąs vertės mokestį, sumokėtą įsigyjant ar pasigaminant numatomi ekonominei veiklai, susijusiai su kaimo ir rekreaciniu turizmu, skirtą ilgalaikę turtą, kuris, viena vertus, yra tiesiogiai skirtas neatlygintinai naudotis visuomenei ir, kita vertus, gali būti priemonė apmokestinamiems sandoriams vykdyti, jei nustatytas tiesioginis ir nedelsiant atsirandantis ryšys tarp pirkimo sandorio išlaidų ir vieno ar kelių pardavimo sandorių, suteikiančių teisę atskaitai išlaidų arba visos apmokestinamojo asmens ekonominės veiklos išlaidų, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas remdamasis objektyviais duomenimis.

Parašai.

* Proceso kalba: lietuvių.